Вістник
Перемиської Епархиї.

Рік 1918. Видано 11. цьвітня. Ч. V.

Ч. 39.

Ч. 363/орд. Розіслане уставу Товариства „Епархіяльна Поміч" і запрошене Всеч. Духовеньства до зголошеня в члени.

З сим числом „Вістника" розсилає ся устав товариства „Епархіяльна Поміч", з якого Всеч. Отці пізнають ціль товариства, середники, якими оно змагає до неї і єго устрій.

Сконцентроване сил, орґанізоване праці, а вкінци необхідність утвореня заступництва станових справ і самопоміч, се чинники для успішности всякої діяльности безумовно потрібні і загально через всїх признані, а між всіми станами з великим хісном для них всюди вже переведені.

Добровільна приналежність до нашого товариства, свобідна виміна гадок і спільність інтересів мають нас ще більше зблизити до себе і злучити у одну солідарну громаду, при чім виключене всякої урядовости витворить між нами свобіднійше, братнє взаїмне відношене.

По мисли постанов уставу заступає і веде справи товариства до перших загальних зборів „Комітет основателїв", який вже уконституував ся і становить перший Видїл.

Починаючи в імя Боже нашу працю, віддаємо наші змаганя під покров сьв. Обручника Йосифа, Опікуна Пресьв. Родини і Покровителя нашого товариства, та надїємо ся, що она за єго заступництвом при дїяльній участи цїлого епархіяльного Клиру принесе обильні плоди для добра Епархії.

Всеч. Отців запрошуємо, щоби зголошували своє приступлене до товариства.

В Перемишлї, дня 24. марта 1918.

За Комітет основателїв „Епархіяльної Помочи": † ЙОСАФАТ Епп., Президент, о. Назар Чабан, писар.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 24. марта 1918.

———

Ч. 40.

Ч. 304/орд. Виказ жертв на „Епархіяльний Комітет для воєнних сиріт“ за час від 1. падолиста 1917 до 28. лютого 1918.

Грошеві жертви зложили в коронах: Іх Преосьвященьство Епп. Йосафат 220 К, Всеч. парохіяльні Уряди: Люблинець 300, Суровиця 35, Лопушанка хомина 60, Боратин Белз. 20, Ванькова 85, Варяж 10·73, Юрівці 228, Більче 35·41, Острів к. Радимна 50, Крамарівка 48, Вислок гор. 4, Лісковате 20, Ванівка 30, Красна 40. Девятир 60, Лужок дол. 200, Мокряни 180, Яксманичі 170, Теплиці 156, Хлиплі 124·47, Прусік 120, Прелуки 90, Фельштин 75·10, Хідновичі 62, Нове село 60, Поворозник 50, Тарнавка Канчуц. 50, Тирява вол. 50, Крамарівка 28·20, Нисмичі 18·38, Брусно 15, Тинів 72, Піддубці 150, Топільниця 90, Волиця Сяніцка 30, Смільна 64, Подемщина 100, Морохів 125, Вороблячин 80, Арлам. Воля 60, Ганчова 308, Рогізно 90, Тирява вол. 210, Буців 115·20, Яблониця 52·80, Залікоть 30, Старява 100, Медика 77, Вороблик корол. 50, Болестрашичі 26, Лабова 59, Мости вел. 350, Улично 200, Желдець 100, Тирява сільна 100, Команьча 100, Постолів 96·50, Хревт 80, Нанова 60, Ванівка 57·42, Криниця дрогоб. 9, Кропивник Ст. 102·50, Дубляни 100, Ляшки довгі 85·60, Суха Воля 20, Галівка 150, Олешичі 100, Липа Бірч. 42·51, Крупець 32·68, Сушиця вел. 60, Чорна 45·36, Дмитровичі 75, Турка 85, Варяж 17·58, Черхава 20, Горожанна вел. 154, Радруж 150, Чернева 100, Ступниця 90, Поздяч 87, Явірник 50, Волосянка вел. 40, Ліщава гор. 10, Яжів Ст. 100, Сторонна 50, Міжинець 22·20, Яструбичі 50, Шляхтова 30, Стенятин 400, Брухналь 260, Дашівка 40, Ролів 30, Гладишів 20, Гусне вижне 15, Тенетиска 12, Стрілки 100, Райске 56, Стібно 300, Ялин 252, Люблинець 250, Тучапи Суд. В. 110, Корчів 100, Туринка 285, Мацошин 110, Ждиня 100, Боратин Порох 86, Курилівка 150, Улюч 117, Бутини 100, Гаї вижні 85·82, Зіболки 52, Заліска Воля 50, Війкова 38·12, Сьвяте 100, Поділці 100, Голе равс. 200, Мацина вел. 100, Гвоздець 91, Михнівець 210, Торки Перем. 96, Летня 300, Люблинець 200, Грушів 50, Лелюхів 26, Двірці 90, Куличків 120, Терло 58·23, Містковичі 706·24, Устрики дол. 420, Старасіль 107, Опарівка 50, Черхава 40, Кавско 30, Порохник 80, Віжомля 300, Довгомостиска 240, Стоянці 200, Бортятин 170, Любеля 600, Замочок 320, Селиска Бірч. 150, Пристань 121·66, Гладишів 110, Зубків 100, Команьча 85, Тарнава Затв. 60, Рава 50, Пулави 48·12, Токарня 40, Майдан сінявс. 50, Добромиль 50, Чорна 139, Соколя 100, Заміхів 105·63, Далява 58, Вапівці 18·11, Цариньске 59, Борислав 1·000, Манастирець 360, Карликів 140, Голе равске 120, Буців 115, Вязівниця 112·50, Вороблик корол. 100, Лобізва 60, Парохії Суд.-Виш. деканату 513, Пралківці 60, Яструбичі 50, Корчмин 40, Руда лісна 25, Тершів 140, Головецко горіш. 200, Михнівець 54, Білич дол. 5, Старасіль 90, Білина вел. 100, Голе 166, Парохії Ольховецького деканату 1350, Вільки маз. 280, Гаї вижні 130, Ролів 50, Павлокома 40, Ветлин 40, Куликів 40, Реклинець 100, Підбуж 60, Ілкині 50, Тисова 345, Сінява Яросл. 549·25, Куликів 180, Залісє 72, Загірє 53, Брухналь 300, Устрики гор. 100, Остобіж 40, Перемишль 42·64, Сурохів 130, Парохії Жукотиньского деканату 1161·10, Вацовичі 193, Сьвягкова 200, Сушиця рикова 100, Лівча 500, Крамарівка 35. Липє 141, Селиска Яво-

рів. 250, Ралошиці 162·40, Тїсна 60, Довжнів 200, Воловець 80, Унятичі 74, Квасинина 40, Дашівка 37·64, Варяж 20·56, Мшанець 110, Нагачів 236, Клоковичі 35, Порохник 50, Губичі 1000, Нова весь 325, Сторонна 172, Стефкова 100, Кунин 225, Мшанець 200, Монастирець 70, Смереків 260, Радимно 150, Воловець 46·20, Ісаї 30, Лежайск 135, Дошниця 80, Піски 120, Новосілиці гнев. 100, Глиньско 80, Суровиця 60·80, Волівець 49·60, Більче 50, Смільник ясл. 100, Старява к. Хир. 100, Мисцова 54·52, Воля мігова 110, Ришкова Воля 400, Голе равске 2 0, Рава рус. 192·34, Броница 150, Перемишль 43·66, Кліцко 130, Босько 135, Яворів, мале передмістє 81, Загутин 232, Ременів 275, Морохів 150, Бонарівка 100, Матієва 35, Дмитровичі 75, Кунин 225, Хлївчани 336, Потелич 165, Гребенне 100.

Крім сего зложили жертви в коронах: Всч. Отцї Дрогоб. дек. яко членьскі датки 129 + 54, Всч. декан. Ур. Потелицкий 84 + 18, П. Т. Громадский Уряд Хирів 75, п. Панько Пріцак, Опака, жертви, зібрані при виплатї причинків, 120, ц. к. Податковий Ур. в Белзї з пушки 100, о. Брицкий Василь 20, Коляда в Суд. Вишни 105, п. О. Косоноцка Поділцї: дохід з представленя 209, Коляда в Вільчи 82, П. Т. Товар. Достава 100, Евфр. Хомик, Старява 20, Дутко Данило, Баличі 10, Дутко Марія, Баличі 5, Мусіївна Анна, Баличі 10, Н. Н. жовнїр 20, Комітет Рудки 265, Марійске Товар. Перемишль з вечерниць 100, о. посол Ем. Погорецкий, Ярослав 10, о. Гр. Мартинович, Залуж 30, о. Герв. Царевич, Шоломиничі 6, о. Н. Валюх, Ластівки 50, о. Ник. Волошин, Прилбичі 50, о. Вас. Яремкевич, Волче 50, о. Н. Лесак, Башня 20, о. Лев Шумский, Стрілки 100, о. Марчак, Кунин 50, о. Прок. Тис, Хлївчани 180, п. Іванна Тисова, Хлївчани 100, Анна Вошик, Тинів 120, п. судия Ем. Ляшецкий, Старасіль 20, Збірка СС. Служ. в Боляновичах 13·70, в Порохнику 213·30.

II. Полотно прислали: Смолин, Хлївчани, Голе равске, Кунин, Пристань, Баличі.

Підписаний Комітет складає іменем трьох соток сиріт всїм Вп. Добродїям і Жертводавцям щиру подяку за кожду хочби і найменшу лепту, зложену на високогуманну народну цїль вихованя дїтей, що впали жертвою війни. Завданя Комітету можуть бути сповнені лиш при дїяльній співучасти як найширших кругів нашого народу і епархіяльний захист сиріт може істнувати лиш при помочи цїлої Епархії.

Тому з щирою вдячностию констатуємо відрадну прояву, що на наш поклик поспішили нам з помочию так численні ряди нашої духовної і сьвіцкої інтелїґенциї, наших селян і міщан.

Просимо однак і на будуче не полишати наших дїтий без помочи і звертаємо ся особливо до сих громад, які доси ще не надіслали своїх жертв, та кладемо їм на серци потреби сиріт. Всеч. Отцїв просимо заохотити своїх парохіян до складаня жертв і заняти ся їх зібранєм. Нехай не буде у цїлій Епархії анї одної родини, яка не зналаби про те, що на еї поміч і опіку жде триста сиріток. Просимо і благаємо всї благородні серця о милосердє для безталанних дїтий; їх молитва виєднає для великодушних Добродїїв обильні Божі благодати.

Від Головного Українського Епархіяльного Комітету для воєнних сиріт.

Епп. Ординаріят поручає Всеч. ОО. Душпастирям висказати в єго імени горячу подяку всім Жертводавцям і Добродіям сиріт, та рівночасно заохотити парохіян до дальшої жертволюбивости.

Як з виказу жертв слідує' єсть у епархії еще понад 400 парохій, що доси не прислали датків на сироти. А потреби наші превеликі і поміч всіх необхідна.

Тому заохочує Епп. Ординаріят Всеч. Отців заняти ся у всіх парохіях і місцевостях до парохій прилучених збиранєм жертв на сироти.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 28. лютого 1918.

Ч. 41.

Ч. 722. Поклик о жертви на гр. к. церков в Києві.

Епп. Ординаріят відзиває ся до Всеч. духовеньства і вірних о жертви на покритє коштів будови гр. к. церкви в Києві. В столици України здвигнено храм, на який однак затягнено позичку. Церков потребує ще викінченя і уряджен᾽я.

Щоби помогти нашим закордонним братям до довершеня початого Божого діла, годить ся, щоби ціла Галицка Україна поспішила з жертвами і тим самим дала вираз своїх релігійних і патріотичних почувань. Поручає ся проте Всеч. Отцям пояснити вірним потребу і значенє нашої сьвятині за кордоном і заохотити їх до складаня жертв.

Зібрані гроші належить посилати до Всеч. деканальних Урядів, які їх відтак перекажуть Епп. Консисториї.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 6. марта 1918.

Ч. 42.

Ч. 2674. Поручає ся предкладати викази предметів штуки, які пропали в часї росийскої інвазиї.

В наслїдок рескрипта ц. к. центральної комісиї для охорони старинних предметів штуки у Відни з дня 11. вересня 1917 ч. 156/през. висланого до ц. к. Краєвого Консерватора в Кракові взиває ся всїх Всч. Отців Душпастирів, щоби до 30 дней по полученю сего розпорядженя вислали до ц. к. краєвого консерватора в Кракові викази забраних чи то через війска росийскі, чи через особи, за які власти росийскі відповідають, движимих предметів штуки із церквей, монастирів, бібліотек і архивів в Епархії Перемиській.

Коли тепер уже дяковати Богу Всемилостивому, заключено мир з державою Українською і Росийскою, ведуть ся в додаткових уговорах жаданя про зворот забраних пред-

метів штуки, або о відшкодоване за тиї; тому потреба згаданих виказів стала ся актуальною, а занедбане сего обовязку получене зі стратою і доганне.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль, дня 11. марта 1918.

Ч. 43.

Ч. 2836. До Всч. Урядів дек. і Всч. Духовеньства.

На підставі запавших ухвал на сегорічній конференциї Галицкого Епископату що до іспитів конкурсових на душпастирскі бенефіция і іспитів квалифікацийних на катихитів винні будуть кандидати виказати ся приготовлюванем ся до проповідей згл. егзорт від часу, як зістали поставлені в душпастирстві, або зістали катихитами.

Длятого подає ся до відомости, щоби на будуче всї молоді священики і катихити всі свої проповіди згл. егзорти, писали і виголошували їх за відомостею своїх парохів.

Всеч. ОО. парохи перечитавши таку проповідь, мають власноручним підписом ствердити зазнаючи, котрого дня і року проповідь була виголошена.

При зголошеню ся до іспиту конкурсового або іспиту квалифікацийного на катихитів винні будуть кандидати тиї проповіди взгл. егзорти предложити Еп. Консисториї.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 19. марта 1918.

Ч. 44.

Ч. 2681. Речинець конкурсових іспитів о душпастирскі бенефіциї.

Конкурсовий іспит о душпастирскі бенефіциї відбуде ся в днях 18., 19. і 20. червня і 16., 17. і 18. жовтня с. р. Кандидати бажаючі приступити до сих іспитів мають внести свої поданя о припущене до іспиту в речинци веснянім найпізнійше до 5. червня, а в речинци осіннім до 5. жовтня.

Сьвященики приступаючі до іспиту по раз перший, мають до свого поданя долучити грамоту першого свого поставленя в душпастирстві на доказ, що скінчили три повні роки служби.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 8. марта 1918.

Ч. 45.

Ч. 2833. Речинець іспиту з кандидатами на катихитів шкіл виділових.

В днях 18., 19. і 20. червня 1918 і в днях 16., 17. і 18. жовтня 1918 відбуде ся іспит квалїфікацийний на катихитів шкіл виділових.

Предмети іспиту суть ті, які в речених школах викладають ся, а іменно: історія біблійна, догматика і етика в об'ємі катихизма, літургіка, історія церковна і катихитика. На даний темат вироблять кандидати екзорту, а на добровільно вибраний темат пробний виклад.

Священники, наміряючі до того іспиту приступити, мають свої прошеня о припущенє до іспиту внести в першім речинци до 15. мая, а в другім до 15. вересня 1918.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 13. марта 1918.

Ч. 46.

Ч. 2651. Пошукує ся сьвідоцтва хрещеня Симеона Юрси і сьвідоцтва вінчаня Симеона Юрси і Евфрозини Клєпак.

Поручає ся переглянути тамошні книги метрикальні в цїли вишуканя а) свідоцтва хрещеня Симеона Юрси, сина Івана і Катарини Ленкович, уродженого перед около 85 лїтами, б) свідоцтва вінчаня Симеона Юрси і Евфрозини Клєпак, які перед около 45 лїт мали заключити межи собою супруже. На случай наколиби неможливим було вишуканє висше наведених свідоцтв метрикальних, поручає ся донести на підставі книги оповідий, евентуально занотоване місце уродженя Симеона Юрси. Евентуально знайдені свідоцтва метрикальні належить виставити „Урядово" покликуючи ся на рішенє Еп. Консисториї і тут безпроволочно надіслати.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 6. марта 1918.

Ч. 47.

Ч. 2954. В справі подань до Еп. Консисториї.

З покликом на тутешний розпорядок з дня 11. жовтня 1909 ч. 4449 (Вістни епарх. з р. 1909 ч. IX ст. 91—99) поручає ся Всеч. ОО. Духовним, щоби з як найбільшою старанностию уважали на зверхну форму урядових письм, які вносять до Еп. Консисторії, а особливо, щоби на кождім поданю писали так зване „рубрум", якого конечно домагає ся канцелярийна маніпуляция. На рубрум має бути виражений короткий зміст поданя, або предмет, о котрім в поданю бесїда, а нїколи „як внутр".

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 21. марта 1918.

Ч. 48.

Ч. 3101. Друге завізванє сьвящеників, що опустили свої душпастирскі посади.

В часї российскої інвазиї по части, а в загалї від мая 1915 року, в часї відвороту утїкаючих після пораженя війск российских, деякі душпастирі диецезиї Перемискої, опустили свої душпастирскі посади і, як догадоватись можна, виїхали до Росиї, та до сего часу не вернули. Се слїдуючі священикі:

о. Вихиньский Александер, парох в Смерекові, деканата Жовківского.
,, Гермак Казимір, парох в Гошанах, деканата Комарняньского.
,, Грабец Йоан, завідатель парохії Пили, деканата Жовківского.
,, Долошицкий Мирон, парох в Кунинї, деканата Жовківского.
,, Константинович Ераст, завідатель парохії Середниця, деканата Лїского.
,, Король Кароль, парох в Луцї, деканата Мокряньского.
,, Криницкий Антоній, парох в Пяновичах, деканата Самбірского.
,, Кунцев Алексій, парох в Улицку, деканата Потелицкого.
,, Ладижиньский Роман, парох в Зворі, деканата Старосамбірского.
,, Мерена Йоан, парох в Дошнї, деканата Яслиского.
,, Минкович Емилїян, парох в Мхаві, деканата Балигородского.
,, Ольшаньский Володимир, парох в Честинях, деканата Куликівского.
,, Пелех Йосиф, парох в Желдци, деканата Жовківского.
,, Пизюр Андрей, завідатель парохії Белзець, деканата Потелицкого.
,, Полошинович Даниїл, парох в Кривій, деканата Біцкого.
,, Радошицкий Михаїл, парох в Лобізви, деканата Устрицкого.
,, Рудавский Василь, завідатель парохії Гаї, деканата Дрогобицкого.
,, Саламон Онисим, парох в Вороблику, деканата Сяніцкого.
,, Струсевич Александер, парох в Прилбичах, деканата Яворівского.
,, Трешневский Михаїл, парох в Краснім, деканата Височаньского.
,, Хиляк Антоній, самостоят. сотрудник в Кропивнику старім, деканата Дрогобицкого.
,, Федевич Емилїян, парох в Улазові, деканата Олешицкого.
,, Шемеляк Леонід, самостоят. сотрудник в Тершові, деканата Старосамбірского.
,, Шумило Тома, парох в Курилівцї, деканата Канчуцкого.

Тому, що довше полишенє духовних посад через сьвящеників, без дозволу дотичного Ординарія, противить ся церковним канонам і підлягає строгим цензурам церковним, взиває Епископский Ординаріят отсим завізванєм всїх висше згаданих душпастирів і помічників в душпастирствах, щоби безпроволочно ставили ся перед своїм Ординарієм, або предложили достаточне оправданє своєї провини. Наколиби сего не зробили, буде Епископский Ординаріят приневолений поступити з ними після декрету св. Собора Тридентского (сесия XXIII), накладаючи на них канонични цензури аж до усуненя їх із заниманих посад.

Се є друге канонїчне завізванє.

Окрім висше наведених, завзиває ся в той сам спосіб о. Максима Копка, катихита женьскої учительскої семинариї в Перемишли і о. Алексія Грицика, катихита учительскої семинариї в Сокали — а се першим завізванєм.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 19. марта 1918.

Ч. 49.

Ч. 3099. Підвисшенє предплати на Вістник епарх. в р. 1918.

З покликом на тутешне рішенє з 6. падолиста 1917 ч. 7705 (ч. XVII Вістника з р. 1917 стор. 138) підвисшає ся предплату на Вістник епарх. в текучім році на квоту 10 кор., бо сего домагає ся щораз більше взмагаюча ся дорожня паперу, та ціна роботи в печатні.

Додаткову доплату на в мові будучу ціль зволять Всеч. ОО. Декани зібрати від підчинених Урядів парохіяльних і ту збірно надіслати.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль, дня 23. марта 1918.

Ч. 50.

Ч. 3100. Підвисшенє предплати на шематизм епарх. в р. 1918.

З покликом на тутешне рішенє з 22. серпня 1917 ч. 5787 (ч. XIII Вістника з р. 1917 стор. 107) повідомляє ся, що печатанє Шематизму епарх. на рік текучий єсть на укінченю.

З огляду, що від ового дня ціна паперу і роботи в печатні надсподівано взросла і в наслідок сего узбирана квота на в мові будучу ціль, ніяк не може покрити коштів печатаня шематизму, оправи його і розсилки, поручає ся, щоби Всеч. ОО. Настоятелі парохій на руки свого Уряду деканального переслали до зложеної вже предплати єще додаткову квоту 2 кор., котру належить побрати з каси кождої матерної церкви.

Всеч. ОО. Декани зволять зібрані в своїм деканаті доплати разом ту надіслати.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль, дня 23. марта 1918.

Ч. 51.

Ч. 2800. В справі віддаваня міди з церков і каплиць на вiйскові цiли.

Ц. к. Міністерство віроісповідань і просвіти звернулось тут під днем 2. марта 1918 ч. 5104—VI з письмом слідуючого змісту: „Der große und dringende Bedarf der Heeresver-

waltung an Kupfermaterial, hat das k. u. k. Kriegsministerium veranlaßt, sämtliche Militärkommandos aufzufordern, die Kupferabnahme intensiv zu betreiben.

Über Anlangen des k. u. k. Kriegsministeriums beehre ich mich unter Bezugname auf meine Zuschrift vom 7. August 1917 Z. 23933/17, das ergebene Ersuchen zu stellen, die Absichten der Heeresverwaltung von dort aus bei den Kirchenvermögensverwaltungen nach Möglichkeit unterstützen zu wollen".

Отсе подаєсь до відома Всч. Духовеньства.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 24. марта 1918.

Ч. 52.

Ч. 383/орд. Заохота Всеч. Духовеньства до ревности в душпастирській праці.

По довгім воєннім лихолітю починає займатись довговижидана зоря мира. Хоч не зараз спливуть на утомлене людство всї добра загального всесьвітного супокою, то всеж таки вже днесь можемо ствердити, що бодай одна половина сьвітового пожарища поволи погасає.

Тяжкий воєнний час полишає по собі звалища і занепад, опустїнє та знищенє і то не лиш у области зверхних матеріяльних дібр, але також і моральних вартостий. В звалищах лежать села та міста, попалені і побурені церкви, — богато людского доробку пішло з димом; що гірше однак, зіпсутє дібралось і до людского серця. І хоч не хоче ся чорно бачити, хоч і треба признати нашому з коріня доброму народови, що зберіг в собі давну чесноту, не вільно нам однак замикати очий на те, що воєнна доба принесла зі собою і ще принесе немало морального занепаду.

І проте нашим обовязком, Всеч. Отцї, буде там, де се потрібне, з усею душпастирскою ревностию і всїми середниками, які дає нам в руки наш сьвященичий уряд, поборювати лихо та скріпити релїгійно-моральне житє народу.

Полишаючи впрочім до волї Всеч. Отцям обдуманє і переведенє способів, якими мають направити між своїми вірними тї моральні шкоди, що вкорінились в теперішну пору, се відповідати мусить місцевим обставинам і се вкаже пастирский розум — звернемо лиш увагу на деякі надзвичайні середники, якими розпоряджує Церков, а які з великим успіхом можемо тут примінити.

В цїли оживленя і піднесеня релїгійного духа належить подбати о заведенє по всїх парохіях Товариства Апостольства молитви. Про органїзацию сего товариства і спосіб його введеня є подані вказівки в »Вістнику« ч. II. з 1918 р.

Крім сего всї перші неділї місяця належить присьвячувати поучуваню вірних про Набоженьство до Пресьв. Серця Христового; в тій цїли належить по вечірни відправити се набоженьство після приписаного взірця з проповідию, заохочуючи вірних до як найчастїйшого приниманя сьв. Тайн.

В місяци маю має відбувати ся в кождій парохії Набоженьство до Преч. Діви Марії (після книжочки жовківского виданя) по можности з проповідию.

Побіч молитви і науки, які є змістом наведених трьох набоженьств, причиняють ся дуже до двигненя побожности і до покаянного житя привязані до них відпусти, проте рівнож треба поучити вірних о сущности, пожитках і услівях відпустів.

Розумінє потреби осьвяченя серця і одушевленє для духового поступу має подати вірним проповідь і катихизация. Теми церковних наук треба брати в першій мірі з катехизму, — дальше такі, що пригадувалиби вірним їх християньскі обовязки, особливо ті, які найчастійше бувають занедбувані і маловажені і пороки, яких люди загально допускають ся.

Поглядаючи взагалї на житє нинїшного воєнного поколїня, мусимо з болем ствердити, що оно призабуло на свої моральні обовязки так, що не буде злишною річию пригадувати вірним заховуванє всїх заповідий Божих, — бо в дійсности нема нинї одної заповіди, якої би днесь не нарушувано? Дальше належить в проповідях звертати особлившу увагу на читанє злих книжок і часописий, се є на 6 заповідь церковну нашої провінциї.

Коли розглянемо ще близше обставини між нашим народом, то побачимо, що одним з лих, на яке треба нам конечно звернути увагу, єсть розлюзненє родинного житя, недодержанє сопружої вірности і занедбанє вихованя дїтий. Се перше лихо, що дотикає родини, сего першого завязку суспільного органїзму, вносить неупорядковані відносини і у другі области суспільного житя. Наслїдком его є нехтованє авторитету і непослух, стремлїнє до необмеженої свободи, до самоволї, а дальше непошанованє чужої власности і в загалї чужих прав. Отже побіч обовязків приказаних IV. Божою заповідию, які, видає ся, найбільше маловажать ся, требаби пригадати особенно заповідь VII. і VI. згл. IX.

Добре буде, коли Всеч. Отцї, в узгляднeню поданих вказівок зроблять плян своїх церковних наук ї катихизаций наперед вже на довший протяг часу, а в цїли вичерпаня одної теми стануть виголошувати циклї зі собою повязаних проповідий. Услівєм і наслїдком такого уплянованого з гори голошеня церковних наук є необхідне обдуманє і належне підготовленє себе до проповіди, причім треба буде заглянути до підручників моральної чи догматики і покористуватись проповідями, які будуть під рукою. При тім повтаряємо ще раз, що за підручник до проповідий належить все уважати на першім місци добрий обширнїйший катехизм, який требаби мати все під рукою. Поручаємо дуже в сїм зглядї катехизм Спірага, переведений на наш язик через о. Яр. Левицкого, а виданий в Жовкві.

Слово Боже голосимо ми лиш як знаряди Божої Премудрости і Божої Всемогучости і тому воно при благодати Іс. Христа мусить принятись в серцях слухачів і певне буде мати свій спасенний вплив на житє та дїла людий. Лишень треба його голосити по належнім приготованю через молитву, і з вірою! живою вірою! »Єда словеса моя не суть якоже огнь горящій і яко млатъ сотрющій камень? (Єрем. 23, 29).

Особлившого стараня доложать Всеч. Отцї в школї, де мають до дїла з моло-

дим поколінєм тепер під зглядом вихованя занедбаним, що є однак будучностию Церкви і народу.

Днесь, коли відзивають ся злочинні кличі обезхристіяненя і зісьвітченя школи, коли ворожі Христу сили тьми намагають ся виключити релїгію зі школи і позбавити школу наймогутнїйшого і найуспішнїйшого виховуючого середника: занедбуванє або легковаженє науки релїгії в школї зі сторони сьвященика-катихита в же здїйснює ті заміри ворогів Христа!

В школах поза осїдком пароха, в яких науку релїгії учать сьвїцкі учительскі сили на основі місиї їм удїленої, мають парохи час до часу лично пересьвідчати ся про успіхи і поступи дїтий. Приготовленє дїтий до приниманя сьв. Т. Покаяня і Найсьв. Т. Евхаристиї буде чи не найважнїйшим обовязком пароха-катихита і єго не вільно полишити сьвіцкому учителеви.

Навчити дїти правд сьв. віри, вказати їм дорогу христіяньского житя і підготовити їх до розумної участи в Богослуженях — се є після заміру Церкви наш сьв. обовязок, Всеч. Отцї, і таке плеканє молодих душ є правдиво душпастирска і в повнім значіню слова правдиво патріотична робота.

Але і поза церквою не залишать Всеч. Отцї бути провідниками свого народа, якими Вас поставила рука Божа! Не залишать Всеч. Отцї бути дорадниками в його потребах, все однак маючи на оцї його правдиве добро, а нїколи власну славу або користь. Ми мусимо любити наш нарід, бути вирозумілі на його похиби, відносити ся до него з приклонностию і жичливостию, вміти собі його позискати, радїти його поступами і чеснотами. »Кто бо нам упованіе или радость или вѣнецъ похваленія? Вы бо єсте слава наша и радость (II. Сол. 19, 20).

Любім наш нарід, але любім його правдивою любовію, маючи на оцї в працї над ним все на першім місци добро душ наших вірних. Будьмо готові без надії на яку небудь заплату на сїм сьвітї перетерпіти для него хочби незнати яке лихо, будьмо готові з любови до него приняти на себе хочби не знати як тяжкі тягарі, будьмо готові в працях над нашими вірними і житє наше віддати за щастє і спасенє їх, а ся готовість наша, ся жертва нашого серця буде для нас певнїйшою запорукою успіхів нашої душпастирськоі працї, чим сама праця.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 29. марта 1918.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Ч. 53.

Ч. 3104. Засуспендованє ab officio et beneficio о. Філярета Яминьского.

Подає ся до відомости Всеч. Урядам деканальним і Всеч. Урядам парохіяльним, що о. Філярет Яминський, дотеперішний завідатель парохії в Яблінцї нижній, дек. Височаньского зістав засуспендований ab officio et beneficio.

В наслідок того не вільно єму позволити в жадній церкви ні парохії сповняти які небудь священнодійствія.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 25. марта 1918.

Ч. 54.

Ч. 396/орд. Заклик о жертви на сироти „П. Е. П.“.

Новозасноване товариство »Епархіяльна Поміч« в Перемишли (П. Е. П.) почало вже свою діяльність. Поки що введена в житє II. Секция, що має на меті м. и. опіку над дітьми і захисти для сиріт (§ 8. устава). Праця сеї секциї іде рівнобіжно з завданями »Епархіяльного Комітету для воєнних сиріт«, а тому, що сама державна підмога признавана Комітетови через ц. к. Намісництво і причинки, які Комітет побирає за деякі діти, не можуть вистарчити на ціле удержанє сиріт, то II. Секция »Епархіяльної Помочи« поставила собі за ціль прийти в поміч Комітетови. Також сироти, що не мають титулу до державиої сирітскої підмоги ані до причинків, отже т. зв. невоєнні сироти переймає »Епархіяльна Поміч« на свій рахунок так, що львина часть видатків на удержанє сирітских домів припаде на наше товариство, а радше сказати треба, що Комітет передає свої діти в опіку і на удержанє »Еп. Помочи«.

При сій нагоді запримічуємо, що всі сироти без виїмки удержують лиш ті два тіла: »Епарх. Комітет« і »Епарх. Поміч«.

Бажаючи нашим дітям дати побіч вихованя і науки також все потрібне для їх фізичного здоровля і розвитку, мусимо відізватись до нашого загалу о поміч. І так отся відозва має на цїли просити Всч. Отців, а через Них, П. Т. ширшу україньску суспільність, особенно наше жертволюбиве селяньство і міщаньство о грошеві жертви.

Вже на поклики Епарх. Комітету впливали на ту саму ціль датки, з огляду однак на те, що далеко ще не всі парохії нашої розлеглої Епархії поспішили зі своїми лептами, відзиваємо ся з горячим прошенєм о милостиню на цїли нашої Секциї. Особенно тепер, при нагоді недалекого Сьвітлого Празника Воскресеня Господнього просимо Всч. Отців заохотити своїх парохіян до складаня грошевих датків і зарядити збірку по селах і церквах.

Зібрану готівку зволять Всч. парохіяльні Уряди присилати почтовими переказами на ацресу Товариства »Епарх. Поміч« в Перемишли (Епископска палата). Незадовго надішлемо Всеч. Отцям для їх вигоди чекові посьвідки зложеня, коли тільки замовлені друки надійдуть.

Від Товариства »Епархіяльна Поміч«.

В Перемишли, дня 8. цьвітня 1918.

о. Наз. Чабан, писар. о. Ом. Мартинович, провідник II. Секциї.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 8. цьвітня 1918.

Ч. 55.

Ч. 411/орд. Заборона священикам стараючим ся о парохії, представляти ся коляторам перед уложенєм пропозиций.

Доходить до відома Еп. Ординаріяту, що деякі священики, які внесли подання на певні парохії, вже тепер, ще не маючи певности, чи на тії парохії будуть приняті до пропозиції, представляють ся дотичним коляторам і просять їх о обітницю презенти для себе, уживаючи при тім посередництва впливових осіб. Поминувши вже то, що такі взаїмні випереджуваня себе в позискуваню зглядів у коляторів, понижають повагу стану священичого, воно є крім сего вельми шкідливим для самої парохії і цілком противне духови католицької Церкви, бо стає часто причиною непорозумінь межи колятором а духовною властію. Щоби проте запобічи тому злу і до подібних наслідків недопустити, Еп. Ординаріят пригадує Всеч. Духовеньству рішенє Синоду Львівського провінц. з р. 1891 (гл. IV. ст. 236, і Додаток гл. XXXVII. ст. 498, т. VI) і забороняє всім Всеч. Отцям удаватись до коляторів, їм представлятись, або їх просити о обітницю презенти для себе, чи то особисто чи посередно через другі особи. Доперва тоді, коли і коляторови парохії буде предложений спис кандидатів, вільно буде священикам представитись коляторови і просити його о згляди на себе.

Священики, котріби проти сего розпорядженя Еп. Ординаріяту поступили, будуть поминені при укладаню пропозициї і то не лише на ту саму парохію, але і на інші парохії, на які в тім речинци подали ся.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 9. цьвітня 1918.

Ч. 56.

Ч. 3358. Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 15. мая 1918 виставляють ся на конкурс опорожнені парохії:

1. Завишень, наданя приватного, деканата Белзкого.
2. Снітниця, ц. к. наданя, деканата Мушиньского.
3. Сторонна, наданя приватного, деканата Старосамбірского.

Услівя, як в кінцевім уступі ч. 8801 Вістн. епарх. ч. I з 1918.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 29. марта 1918.

Ч. 57.

Ч. 3298. Літний час в 1918 р.

Висока Президія ц. к. Намісництва звернулась тут під днем 21. марта 1918 р. ч. 5243/пр. з слідуючим письмом: „У Wiener Zeitung з дня 9. марта 1918 ч. 56 оголошено

розпоряджене цілого Міністерства з дня 7. марта 1918, котрим заводить ся також в сім році літний час від понеділка 15. цьвітня 1918 до неділі 16. вересня 1918, пересуваючи час о одну годину.

Відповідно до того пересуне ся годинникі дня 15. цьвітня після дотеперішного численя часу о годині 2. рано о одну годину наперед, а дня 16. вересня після заведеного тим розпорядженем теперішного численя часу (літного часу) о годині 3. рано о одну годину вспять.

Супротив того, що дня 16. вересня 1918 година від 2. до 3. рано повторить ся 2 рази, одержить для оминеня похибок перша година від 2. до 3. додаток А, а друга година від 2. до 3. додаток Б.

Про се маю честь повідомити Всесьвітлійший Ординаріят в наслідок рескрипту Пана Міністра внутрішних справ з дня 7. марта 1918 ч. 13835 в слід обіжника з дня 29. марта 1917 ч. 6634/пр. для виданя дальших відповідних заряджень. За ц. к. Намісника (підпис нечеткий)".

Отсе подаєсь Всеч. Духовеньству до відома враз з порученем, щоби поучило о сім підчинених собі вірних.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 29. марта 1918.

Ч. 58.

Ч. 3691. В справі висоти квоти, становлячої капітал богослужебних фондацій.

З уваги, що вартість коронова незвичайно спала, Еписк. Консисторія — подібно, як то гр. кат. Митрополича Консисторія у Львові учинила — розпоряджає, щоби Всеч. Уряди парохіяльні на богослужебні фондації не принимали менше як 500 кор. за читану Службу Божу, а 800 кор. за співану і 200 кор. за парастас.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 10. цьвітня 1918.

ХРОНІКА.

Канонічну інституцию получили:

Ч. 2492. Всеч. о. Кордасевич Анатоль, на парохію Лісковате.
„ 2576. „ „ Кульчицкий Евгеній, на парохію Липовец.
„ 2549. „ „ Тисович Николай, на парохію Нагірці.
„ 2550. „ „ Саєвич Осип, на парохію Суровиця.

Завідательства получили:

Ч. 1595. Всеч. о. Войтович Яків, в Стефковій.
„ 1794. „ „ Лотоцкий Амврозий, в Яжові старім.
„ 2492. „ „ Паньківский Ілярий, в Росохачи.
„ 2549. „ „ Куницкий Корнилій, в Угнові.
„ 2550. „ „ Мишковский Маріян, в Пяновичах.

Сотрудництва получили:

Ч. 1471. Всеч. о. Возьняк Евгений, в Новім Санчи.
„ 262/орд. Всеч. о. Ріпецкий Мирослав, управ. в Мостах великих.
„ 2702. Всеч. о. Небожук Андрей, в Добромили.

Іменованя:

Ч. 900. Всеч. о. Борисевич Андрей, парох в Дрогоєві, ім. завідателем деканата Перемиско-Загородского, на місце увільненого на власне прошенє від тої довжности Всеч. о. Крвавича Зенона.

Ч. 2449. Всеч. о. Мороз Григорий, завідатель деканата Височаньского, ім. дійсним деканом.

Ч. 1а/орд. Світл. о. Др. Лакота Григорий, ім. ректором духовного Семинара в Перемишли.

Ч. 355/орд. Світл. о. Др. Пинило Василій, ім. дійсним професором пастирского богословія при епарх. богословско-науковім Заведеню.

Відзначеня крилошаньскі получили:

Ч. 2539. Всеч. о. Колєньский Волод., декан старосольский.
„ 2890. „ „ Котис Омелян, декан дукляньский.
„ 2889. „ „ Поляньский Василий, декан ольховецкий.
„ 1751. „ „ Гринишин Ілия, парох в Маковій.

Некрольоґія.

о. Крвавич Віктор, парох в Яжові старім, уп. 14/II 1918.
„ Коростеньский Ромуальд, парох в Бориславю, уп. 17/II 1918.

Души їх поручаєсь ся молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль, дня 10. цьвітня 1918.

---

† ЙОСАФАТ
Епископ.

Александер Зубрицький
Канцлер.

Накладом гр. кат. Еп. Консисториї в Перемишли. З печатнї гр. кат. Капітули в Перемишли.